

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Konsoliderat lagstiftningsdokument

16.4.2014

EP-PE_TC1-COD(2013)0023

*****I**

EUROPAPARLAMENTETS STÅNDPUNKT

fastställd vid första behandlingen den 16 april 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om straffrättsligt skydd av euron och andra valutor mot penningförfalskning och om ersättande av rådets rambeslut 2000/383/RIF (EP-PE_TC1-COD(2013)0023)

PE 505.541

SV

Förenade i mångfalden

SV

EUROPAPARLAMENTETS STÅNDPUNKT

fastställd vid första behandlingen den 16 april 2014

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om straffrättsligt skydd av euron och andra valutor mot penningförfalskning och om ersättande av rådets rambeslut 2000/383/RIF

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

av följande skäl:

- (1) Euron har som gemensam valuta i medlemsstaterna i euroområdet blivit en viktig faktor i unionens ekonomi och dess medborgares dagliga liv. *Sedan den infördes 2002 har emellertid förfalskningar av euron, som är en valuta som hela tiden är föremål för intresse från organiserade kriminella grupper som ägnar sig åt penningförfalskning, orsakat ekonomiska skador på minst 500 miljoner.* Det är av intresse för unionen som helhet att motsätta sig och lagföra sådan verksamhet som kan antas äventyra eurons tillförlitlighet genom förfalskning.

¹ EUT C 179, 25.6.2013, s. 9.

² EUT C 271, 19.9.2013, s. 42.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014.

- (2) Penningförfalskningar medför betydande negativa konsekvenser för samhället. De skadar människor och företag, som inte ersätts för falska sedlar och mynt, även om de erhållits i god tro. ***Det skulle kunna leda till oro hos konsumenterna huruvida kontanterna är tillräckligt skyddade och till en rädsla för att få falska sedlar och mynt.*** Det är ***därför*** av yttersta vikt att säkerställa tilliten och förtroendet för att sedlar och mynt är äkta hos medborgare, företag och finansinstitut ***i samtliga medlemsstater och i tredjeländer.***
- (3) Det är nödvändigt att se till att effektiva och ändamålsenliga straffrättsliga åtgärder på lämpligt sätt skyddar euron och andra valutor, i lagligt omlopp, i alla medlemsstaterna.
- (4) Rådets förordning (EG) nr 974/98¹ ålägger de medlemsstater som har euron som valuta att säkerställa lämpliga påföljder mot förfalskning av sedlar och mynt i euro.

¹ Rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron (EGT L 139, 11.5.1998, s. 1).

- (5) Rådets förordningar (EG) nr 1338/2001¹ och (EG) nr 1339/2001² föreskriver nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning, särskilt åtgärder för att ta falska euromynt och eurosedlar ur omlopp.
- (6) Den internationella konvention för bekämpning av penningförfalskning som undertecknades i Genève den 20 april 1929, och dess protokoll (nedan kallad *Genèvekonventionen*)³ föreskriver regler för att effektivt förhindra, lagföra och fastställa straffrättsliga påföljder vid penningförfalskning. Den syftar särskilt till att säkerställa att stränga straffrättsliga påföljder och andra sanktioner kan åläggas vid penningförfalskning. Alla avtalsslutande parter i Genèvekonventionen måste tillämpa principen om icke-diskriminering av andra valutor i förhållande till sin egen nationella valuta.

¹ Rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning (EGT L 181, 4.7.2001, s. 6).

² Rådets förordning (EG) nr 1339/2001 av den 28 juni 2001 om att låta verkningarna av förordning (EG) nr 1338/2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta (EGT L 181, 4.7.2001, s. 11).

³ Nr 2623, s. 372 – Nationernas förbund, traktatsamling 1931.

- (7) ■ Detta direktiv *kompletterar* bestämmelserna och *underlättar* medlemsstaternas tillämpning av Genèvekonventionen. *Av det skälet är det viktigt att medlemsstaterna är parter i Genèvekonventionen.*
- (8) Detta direktiv bygger på och uppdaterar rådets rambeslut 2000/383/RIF¹. Det kompletterar rambeslutet med ytterligare bestämmelser om ■ sanktionsnivåer, om utredningsverktyg och om analys, identifiering och spårning av falska eurosedlar och euromynt under pågående rättsliga förfaranden. ■
- (9) Genom detta direktiv bör varje sedel och mynt i lagligt omlopp skyddas, oavsett om de är gjorda av papper, metall eller annat material.

¹ Rådets rambeslut 2000/383/RIF av den 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot förfälskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder (EGT L 140, 14.6.2000, s. 1).

- (10) Skyddet av euron och andra valutor kräver en gemensam definition av straffbara gärningar som rör penningförfalskning samt gemensamma *effektiva, proportionella och avskräckande* påföljder för både fysiska och juridiska personer. För att säkerställa överensstämmelse med Genèvekonventionen bör det i detta direktiv föreskrivas att samma straffbara gärningar som i konventionen ska vara straffbara. Därför bör framställningen av falska sedlar och mynt och spridningen av dem utgöra en straffbar gärning. Viktigt förberedelsearbete i samband med dessa straffbara gärningar, som t.ex. framställning av instrument och komponenter för penningförfalskning, bör bestraffas separat. Det gemensamma målet för dessa definitioner av straffbara gärningar bör vara att avskräcka från all hantering av falska sedlar och mynt, instrument och andra medel för penningförfalskning.

- (11) Missbruk av lagliga inrättningar eller material i auktoriserade tryckerier eller myntverk för framställning av otillåtna sedlar och mynt för bedräglig användning bör också *vara en straffbar gärning*. Sådant missbruk omfattar situationer där en nationell centralbank eller myntverk eller annan auktoriserad verksamhet för framställning av sedlar eller mynt överstiger den kvot som Europeiska centralbanken (ECB) godkänt. *Det* omfattar också situationer där en anställd i ett auktoriserat tryckeri eller myntverk missbrukar inrättningen för sina egna syften. Denna gärning bör straffbeläggas som en *straffbar gärning*, även om de tillåtna mängderna inte har överskridits, eftersom de *framställda sedlarna och mynten* när de väl satts i omlopp inte kan skiljas från godkända sedlar och mynt.
- (12) Sedlar och mynt som ECB eller de nationella centralbankerna och myntverken ännu inte formellt har gett ut bör också omfattas av skyddet i detta direktiv. Därför bör till exempel euromynt med nya nationella sidor eller nya serier med eurosedlar skyddas innan de officiellt har satts i omlopp.
- (13) Anstiftan, medhjälp och försök till förfalskningsbrott, inklusive missbruk av lagliga inrättningar eller material, och som inbegriper förfalskningar av sedlar och mynt som ännu inte getts ut, men som är avsedda att sättas i omlopp, bör också bestraffas när så krävs. Detta direktiv innebär inte ett krav på medlemsstaterna att straffbelägga försök att begå en överträdelse relaterad till ett instrument eller en komponent för förfalskning.

- █
- (14) *Uppsåt bör vara en av förutsättningarna för ansvar för de straffbara gärningar som avses i detta direktiv.*
- (15) Penningförfalskning är traditionellt ett brott som är belagt med stränga påföljder i medlemsstaterna. Detta beror på brottets allvarliga natur och dess följder för medborgarna och företagen och på behovet av att säkerställa förtroendet hos unionsmedborgarna för eurons och andra valutors tillförlitlighet. Detta gäller särskilt för euron, som är den gemensamma valutan för mer än 330 miljoner människor i euroområdet och den näst viktigaste internationella valutan.
- (16) Medlemsstaterna bör █ fastställa █ straffrättsliga påföljder *i sin nationella rätt med avseende på unionsrättens bestämmelser mot penningförfalskning. Dessa påföljder bör vara effektiva, proportionella och avskräckande och bör inbegripa fängelsestraff. Den lägsta nivån på det maximala fängelsestraff som föreskrivs i detta direktiv för de straffbara gärningar som fastställs däri bör åtminstone tillämpas på de allvarligaste formerna av dessa straffbara gärningar.* █

- (17) Påföljdsnivåerna bör vara effektiva och avskräckande, men bör inte gå utöver vad som står i proportion till överträdelsena. *Även om uppsåtligt vidarelämnande av falska sedlar och mynt som har mottagits i god tro kan bestraffas med en annan typ av straffrättslig påföljd, inbegripet böter, i medlemsstaternas nationella rätt, bör den rätten fastställa fängelse som en maximipåföljd. Fängelsepåföljd för fysiska personer kommer att fungera starkt avskräckande på potentiella brottslingar, med verkan i hela unionen.*
- (18) *Eftersom detta direktiv fastställer minimiregler kan medlemsstaterna anta eller behålla strängare regler mot penningförfalskning.*

I

- (19) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av allmänna regler och principer i nationella straffrättsliga bestämmelser om tillämpning och verkställighet av domar i enlighet med de faktiska omständigheterna i varje enskilt fall.

- (20) Eftersom förtroendet för sedlarnas och myntens äkthet också kan skadas eller hotas av juridiska personers ageranden, bör juridiska personer kunna hållas ansvariga för straffbara gärningar som begås för deras räkning.
- (21) För att säkerställa framgångsrika utredningar och åtal för penningförfalskning, bör de som har ansvaret för att utreda och lagföra sådana straffbara gärningar ha **möjlighet att använda effektiva** utredningsverktyg, som **de som** används vid bekämpning av organiserad brottslighet eller andra allvarliga brott. Sådana verktyg kan **vid behov** omfatta till exempel avlyssning av kommunikation, dold övervakning, inklusive elektronisk övervakning, övervakning av bankkonton och andra ekonomiska utredningar. Med beaktande av bland annat proportionalitetsprincipen **bör användningen av sådana verktyg i enlighet med nationell rätt stå i proportion till** arten av och allvaret i de straffbara gärningar som är föremål för utredning. **Rätten till skydd för personuppgifter bör respekteras.**

- (22) Medlemsstaterna bör fastställa sin behörighet i överensstämmelse med Genèvekonventionen och bestämmelserna om domstols behörighet i annan tillämplig unionsstraffrätt, det vill säga för straffbara gärningar som begåtts på deras territorium och för straffbara gärningar som begåtts av deras medborgare, **med beaktande av att det straffrättsliga systemet i det land där de straffbara gärningarna begås i allmänhet är bäst lämpat att hantera dem.**
- (23) Eurons framträdande roll för unionens ekonomi och samhälle samt det särskilda hot mot euron – i egenskap av valuta av global betydelse – **som visat sig genom förekomsten av ett betydande antal tryckerier i tredjeländer** kräver ytterligare åtgärder för att skydda den. Därför bör ■ behörighet **fastställas** för straffbara gärningar med anknytning till euron som begåtts utanför en viss medlemsstats **territorium**, om antingen gärningsmannen befinner sig inom den **medlemsstatens territorium och inte har utlämnats** eller falska eurosedlar eller euromynt som kan kopplas till gärningen upptäcks i den medlemsstaten. **Med hänsyn till den objektivt sett annorlunda situationen för de medlemsstater som har euron som valuta är det lämpligt att skyldigheten att fastställa sådan jurisdiktion endast gäller för de medlemsstaterna. Vid lagföringen av de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3.1 a, 3.2 och 3.3, i den mån de hänför sig till artikel 3.1 a, samt anstiftan, medhjälp och försök till dessa gärningar, bör jurisdiktionen inte vara beroende av att gärningarna är straffbelagda på den plats där de begicks.** När medlemsstaterna utövar **sådan** jurisdiktion bör de **beakta frågan om huruvida de straffbara gärningarna hanteras av det straffrättsliga systemet i det land där de begåtts samt** iaktta proportionalitetsprincipen, särskilt vad gäller brottmålsdomar som avkunnats av ett tredjeland för samma gärning.

- (24) För euron är identifieringen av falska eurosedlar och euromynt centraliserad till de nationella analyscentrum respektive de nationella centrum för myntanalys som har utsetts eller inrättats i enlighet med förordning (EG) nr 1338/2001. Analys, identifiering och spårning av falska eurosedlar och euromynt bör också vara möjlig under pågående rättsliga förfaranden för att **påskynda upptäckten av källan till produktionen av falska sedlar och mynt i en brottsutredning eller vid lagföring och att** undvika och stoppa dessa typer av falska sedlar och mynt från att fortsatt vara i omlopp, med vederbörlig respekt för principen om en rättvis och effektiv prövning. **Det skulle bidra till effektivitet vid bekämpning av penningförfalskning och samtidigt öka antalet överföringar av beslagtagna falska sedlar och mynt under pågående straffrättsliga förfaranden, med förbehåll för begränsade undantag när endast tillgång falska sedlar och mynt bör beviljas.** I allmänhet bör de **behöriga** myndigheterna tillåta fysisk överföring av de falska sedlarna och mynten till de nationella analyscentrumen och de nationella centrumen för myntanalys. Under vissa omständigheter, t.ex. om bara ett fåtal falska sedlar och mynt utgör bevismaterial i brottmål eller om fysisk överföring skulle medföra risk för att bevisning, exempelvis fingeravtryck, förstörs bör de **behöriga** myndigheterna i stället kunna besluta att bevilja tillgång till sedlarna och mynten.

- (25) *Det finns behov av att samla in jämförbara uppgifter om de straffbara gärningar som avses i detta direktiv. För att få en mer heltäckande bild av problemet med förfalskningar på unionsnivå och därigenom medverka till utformningen av effektivare åtgärder bör medlemsstaterna till kommissionen lämna relevant statistik om antalet överträdelser gällande förfalskning av sedlar och mynt och antalet personer som lagförts och dömts.*
- (26) *För att kunna uppnå målet att bekämpa förfalskning av eurosedlar och euromynt bör ingående av avtal med tredjeländer, särskilt de länder som har euron som valuta, eftersträvas, i enlighet med relevanta fördragsförfaranden.*

- (27) I detta direktiv iakttas grundläggande rättigheter och de principer som framförallt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till frihet och säkerhet, respekt för privat- och familjeliv, fritt yrkesval och rätt att arbeta, näringsfrihet, rätt till egendom, rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, presumtion för oskuld och rätten till försvar, principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff samt rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott. Detta direktiv syftar till att säkerställa att dessa rättigheter och principer iakttas fullt ut och bör genomföras i enlighet med detta.
- (28) *Syftet med detta direktiv är att ändra och utöka bestämmelserna i rambeslut 2000/383/RIF. Eftersom de ändringar som görs är många och genomgripande bör det rambeslutet för tydlighetens skull ersättas i sin helhet med avseende på de medlemsstater för vilka detta direktiv är bindande.*

- (29) Eftersom målet för detta direktiv, **nämligen att skydda euron och andra valutor mot förfalskning**, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta **åtgärder** i enlighet med den subsidiaritetsprincip i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (30) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (31) ■ I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU- och EUF-fördraget, har ■ Irland meddelat att **det** önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.

■

- (32) I enlighet med artiklarna 1, 2 *och 4a.1* i protokoll 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet ■ av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket ■ .

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer minimiregler om definitioner på straffbara gärningar och påföljder inom området förfalskning av euron och andra valutor. Det inför också gemensamma bestämmelser för att stärka bekämpandet av dessa gärningar, för att **■** förbättra utredningen av dessa ***och för att säkerställa bättre samarbete mot penningförfalskning.***

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *pengar*: sedlar och mynt, i lagligt omlopp, inklusive eurosedlar och euromynt, i lagligt omlopp i enlighet med förordning (EG) nr 974/98,

- b) *juridisk person*: varje enhet som har denna status enligt tillämplig rätt, med undantag av stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer.

Artikel 3

Straffbara gärningar

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande gärningar, om de begåtts uppsåtligen, är straffbara:
 - a) Att bedrägligt tillverka eller ändra pengar, oavsett vilka medel som har använts.
 - b) Att bedrägligt sätta falska pengar i omlopp.

- c) Att importera, exportera, transportera, motta eller anskaffa falska pengar i syfte att sätta dem i omlopp, och med insikt om att de är falska.
- d) Att framställa, motta, anskaffa eller inneha
 - i) instrument, föremål, datorprogram **och data**, samt andra medel som är särskilt anpassade för förfalskning eller ändring av pengar, eller
 - ii) **säkerhetsdetaljer såsom** hologram, **vattenmärken** eller andra komponenter av pengar som syftar till att skydda mot förfalskning.

2. **Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att** de gärningar som avses i punkt 1 **a, b och c är straffbara även när** det rör sig om sedlar eller mynt som framställs eller har framställts med hjälp av lagliga anordningar eller material i strid mot de rättigheter eller villkor enligt vilka de behöriga myndigheterna får ge ut sedlar och mynt.

3. **Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att** de gärningar som avses i **punkterna 1 och 2 är straffbara även avseende** sedlar och mynt som ännu inte getts ut, men som är avsedda att sättas i omlopp ■ som ■ lagligt betalningsmedel.

Artikel 4

Anstiftan, medhjälp och försök

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att anstiftan och medhjälp till sådana gärningar som avses i artikel 3 är straffbara.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att försök till de gärningar som avses i artikel 3.1 a, b eller c, 3.2 eller 3.3 **i förhållande till de gärningar som avses i artikel 3.1 a, b och c** utgör straffbara gärningar.

Artikel 5

Påföljder *för fysiska personer*

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de gärningar som avses i artiklarna 3 och 4 medför effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder ■ .
2. *Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 d, de straffbara gärningar som avses i artikel 3.2 och de straffbara gärningar som avses i artikel 3.3 i förhållande till de gärningar som avses i artikel 3.1 d bestraffas med en maximipåföljd som inbegriper fängelse.*
3. *Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 a och 3.3 i förhållande till de gärningar som avses i artikel 3.1 a bestraffas med ett maximistraff om minst åtta års fängelse.*

4. *Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 b och c och 3.3 i förhållande till de gärningar som avses i artikel 3.1 b och c bestraffas med ett maximistraff om minst fem års fängelse.*

5. *Beträffande de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 b får medlemsstaterna föreskriva andra effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder än de som avses i punkt 4 i denna artikel, inbegripet böter och fängelse, om de falska pengarna tagits emot utan vetskap om att de var förfälskade, men lämnats vidare med vetskap om att de var falska.*

█

Artikel 6

Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till svars för de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4 som begåtts till förmån för den juridiska personen av en person som agerat antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och som har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation, grundad på
 - a) behörighet att företräda den juridiska personen, ■
 - b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
 - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att en juridisk person kan ställas till svars när brister i den övervakning eller kontroll som ska utföras av en sådan person som avses i punkt 1 i denna artikel har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennes förmån begå några av de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4.

3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel utesluter inte lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till några av de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4.

Artikel 7

Sanktioner för juridiska personer

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att en juridisk person som har ställts till svars enligt artikel 6 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, som ska innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som får innefatta även andra sanktioner, som till exempel

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- c) rättslig övervakning,
- d) **rättsligt beslut om upplösning** av verksamheten,
- e) tillfällig eller permanent stängning av inrättningar som har använts för att begå den straffbara gärningen.

Artikel 8
Behörighet

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att upprätta sin behörighet beträffande de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4, om
 - a) den straffbara gärningen helt eller delvis har begåtts på medlemsstatens territorium, eller
 - b) den straffbara gärningen har begåtts av någon som är medborgare i medlemsstaten.

2. Varje medlemsstat som har euron som valuta ska vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet när det gäller de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4, och som har begåtts utanför *dess territorium*, åtminstone om de avser euron och om
 - a) den straffbara gärningen har begåtts av någon som befinner sig på den medlemsstatens territorium *och inte utlämnats*, eller
 - b) falska eurosedlar eller euromynt som härrör från den straffbara gärningen har påträffats på den medlemsstatens territorium.

Vid lagföringen av *de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 a, 3.2 och 3.3, i den mån de hänför sig till artikel 3.1 a, samt anstiftan, medhjälp och försök till dessa straffbara gärningar*, ska varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att dess behörighet inte är beroende av att gärningarna är straffbelagda på den plats där de begicks.

Artikel 9

Utredningsverktyg

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att effektiva utredningsverktyg, som de som används när det gäller organiserad brottslighet eller andra grova brott, är tillgängliga för de personer, enheter eller avdelningar som har ansvaret för att utreda eller lagföra de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4.

Artikel 10

Skyldighet att överlämna falska eurosedlar och euromynt för analys och spårning

■ Medlemsstaterna ska *under det straffrättsliga förfarandet* se till att *det nationella analyscentrumet och nationella centrumet för myntanalys utan dröjsmål tillåts undersöka* misstänkta förfalskningar av eurosedlar och euromynt för analys, identifiering och spårning av ytterligare förfalskningar. ■ De *behöriga* myndigheterna ska *utan dröjsmål och senast när ett slutligt beslut om det straffrättsliga förfarandet har fattats* översända nödvändiga provexemplar ■ .

■

Artikel 11

Statistik

Medlemsstaterna ska åtminstone vartannat år lämna uppgifter till kommissionen om det antal straffbara gärningar som fastställs i artiklarna 3 och 4, och antalet personer som lagförts respektive dömts för de straffbara gärningar som fastställs i artiklarna 3 och 4.

Artikel 12

Kommissionens rapportering och översyn

Kommissionen ska senast ... lägga fram en rapport om tillämpningen av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska det bedömas i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa detta direktiv. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.*

Artikel 13

Ersättande av rambeslut 2000/383/RIF

Rambeslut 2000/383/RIF ersätts härmed *med avseende på* de medlemsstater *för vilka* detta direktiv *är bindande*, dock utan att det påverkar dessa medlemsstaters skyldigheter avseende tidsfristen för införlivande av rambeslut 2000/383/RIF i nationell rätt.

För de medlemsstater *för vilka* detta direktiv *är bindande* ska hänvisningar till rambeslut 2000/383/RIF anses som hänvisningar till detta direktiv.

* EUT: Vänligen inför datum: *fem år efter det att direktivet har trätt i kraft.*

Artikel 14
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast ...* sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast *underrätta* kommissionen *om detta*.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

■

* EUT: Inför datum: **24** månader efter det att direktivet har trätt i kraft.

Artikel 15
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft ■ dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 16
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i ... den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande
